

το αίμα δεν αγοράζεται...
το αίμα μόνο προσφέρεται

Designed by weremouse - www.semtaki.gr

Φ.Ο.Ε.Α. NEWS
VOL.2

η φιάλη
αυτή
σήμερα
αφορά
κάποιον
άλλο,
αύριο
ίσως
αφορά
εμάς

ΓΙΝΕ ΚΙ ΕΣΥ ΕΘΕΛΟΝΤΗΣ
ΑΙΜΟΔΟΤΗΣ

Φοιτητική Ομάδα
Εθελοντικής Αιμοδοσίας
ΙΣΟΓΕΙΟ ΦΟΙΤΗΤΙΚΩΝ ΕΣΤΙΩΝ ΔΟΥΡΟΥΤΗΣ (ΕΝΑΝΤΙ ΛΕΣΧΗΣ)
Τηλ.: 26510 95474, 95395 - Fax: 26510 95395 - e-mail: foea@mail.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελ. 2	<i>Εδιτόριαλ</i>
Σελ. 3	<i>Μεσογειακή Αναιμία</i>
Σελ. 9	<i>Αιμοδοσία: Μας αφορά όλους;</i>
Σελ. 12	<i>Πως τον πίνεις;</i>
Σελ. 15	<i>Μαρκές vs. Αρένας</i>
Σελ. 17	<i>Ας γνωριστούμε λίγο καλύτερα</i>
Σελ. 23	<i>Η επίσκεψη του κόμη Δράκουλα</i>
Σελ. 28	<i>Ακόμα μία βράβευση...</i>
Σελ. 29	<i>Σοκόλαση</i>
Σελ. 30	<i>Fun Time!!!</i>

Εδιτόριαλ

Το ταξίδι μας στους διαδρόμους (του πανεπιστημίου) και στους δρόμους (της πόλης) ξεκίνησε λίγους μήνες πριν, στο προηγούμενο τεύχος του ΦΟΕΑ News, και θα συνεχιστεί, αφού ο δρόμος είναι μακρύς, οι συνταξιδιώτες πολλοί και οι στάσεις αμέτρητες. Κατά τη διάρκεια θέλουμε και θα προσπαθήσουμε να προσφέρουμε πολλά.

Ένα από αυτά είναι ο ορισμός και η νοηματοδότηση του εθελοντισμού. Τι είναι εθελοντισμός και πως τον ορίζουμε συνήθως; Μήπως ταυτίζεται με τους Ολυμπιακούς Αγώνες;

Δυστυχώς στην Ελλάδα η έννοια του εθελοντισμού έως το 2001 ήταν γνωστή στο ευρύ κοινό μόνο σε προσκοπικό επίπεδο, ενώ στη συνέχεια ο «βομβαρδισμός» δηλώσεων, εκδηλώσεων, συζητήσεων και διαφημίσεων ταύτισαν στην ελληνική κοινωνία τον εθελοντισμό με τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004. Αυτό όμως είχε δύο συνέπειες: (α) ένα μέρος του κόσμου να νοηματοδοτήσει αρνητικά την έννοια του εθελοντισμού λόγω των πολιτικών, οικονομικών και περιβαλλοντικών αποπημάτων της διοργάνωσης των Ολυμπιακών, ενώ (β)

ένα άλλο μέρος να είναι πρόθυμο ν' αφιερώσει χρόνο και κόπο για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα το καλοκαίρι του 2004, αλλά στη συνέχεια ν' αδιαφορεί γι' αυτά που συμβαίνουν γύρω του και έχουν πιο άμεσο αντίκτυπο στην ποιότητα της ζωής του.

Ο πραγματικός εθελοντισμός δεν είναι αυτός ο πολυδιαφημισμένος που γνωρίσαμε τις μέρες της Ολυμπιάδας, αλλά αυτός που σιωπηλά και χωρίς τυμπανοκρουσίες διεξάγεται από την κοινωνία των πολιτών· ένας εθελοντισμός χωρίς ημερομηνία λήξης.

Μήπως όμως τότε εθελοντισμός σημαίνει φιλανθρωπία; Η απάντηση είναι και πάλι όχι. Ο εθελοντισμός δεν πρέπει να έχει ως κίνητρο τη λύπηση και τον οίκτο, ούτε να λειτουργεί ως άλλοθι ένοχων συνειδήσεων, ηθικού ή θρησκευτικού περιεχομένου.

Τότε όμως τι είναι εθελοντισμός; Είναι η χωρίς οποιοδήποτε αντάλλαγμα προσφορά· η χωρίς εξαναγκασμό έμπρακτη εκδήλωση της συμπαράστασης, της βοήθειας. Είναι μια στάση ζωής που οδηγεί σε μια κοινωνική αλλαγή. Η νοοτροπία ότι για όλα έχει ευθύνη το κράτος είναι πρόσχημα για την ισχυροποίηση του «εγώ».

Εθελοντισμός σημαίνει προσφορά χρόνου, ανιδιοτέλεια, συνέπεια, αλληλεγγύη, κοινωνική υπευθυνότητα, που έχει ως στόχο, όχι να αντικαταστήσει το κράτος πρόνοιας, αλλά την αντιμετώπιση κοινωνικών προβλημάτων από ενεργοποιημένους και συνειδητούς πολίτες. Είναι το αίσθημα ευθύνης ενός ανθρώπου για το μέλλον αυτού του κόσμου· μια διαδικασία μετατροπής του κόσμου που ζούμε στον κόσμο που θέλουμε να ζήσουμε. Ο καθένας μας λοιπόν ας διαλέξει πλευρά.

ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΗ ΑΝΑΙΜΙΑ

*Για όσους θέλουν να δουν λίγο φως στο τούνελ...
Είστε σίγουροι ότι γνωρίζετε τα πάντα για τη Μεσογειακή
Αναιμία; Τι είναι τελικά και πως θεραπεύεται; Και επιτέλους
τι είναι το «στίγμα» της Μεσογειακής Αναιμίας; Κολλάει; Η
κ. Νόβα Χριστίνα, υπεύθυνη του τμήματος «Πρόληψης της
Μεσογειακής Αναιμίας» του Νοσοκομείου Χατζηκώστα, μας
δίνει μερικές απαντήσεις σε κάποια μάλλον συχνά
ερωτήματα...*

Τι είναι η Μεσογειακή Αναιμία;

Η Μεσογειακή Αναιμία είναι μια κληρονομική ασθένεια, η οποία επηρεάζει την δημιουργία του αίματος στον ανθρώπινο οργανισμό. Αν θέλαμε να αναφερθούμε πιο εξειδικευμένα, επηρεάζει τη σύνθεση των αλυσίδων της αιμοσφαιρίνης. Είναι μια βαρεία ασθένεια και οι πάσχοντες χρειάζονται συχνές μεταγγίσεις αίματος και στενή ιατρική παρακολούθηση. Για να γεννηθεί άτομο πάσχον από Μεσογειακή Αναιμία πρέπει και οι δύο γονείς του να είναι φορείς, ετεροζυγώτες όπως συνηθίζουμε να λέμε πιο επιστημονικά, για την Μεσογειακή Αναιμία ή για κάποιες μορφές αιμοσφαιρινοπαθειών.

Ο όρος Μεσογειακή Αναιμία έχει αντικατασταθεί πλέον σήμερα από τον όρο Θαλασσαιμία. Υπάρχει κάποια διαφορά μεταξύ των δύο όρων;

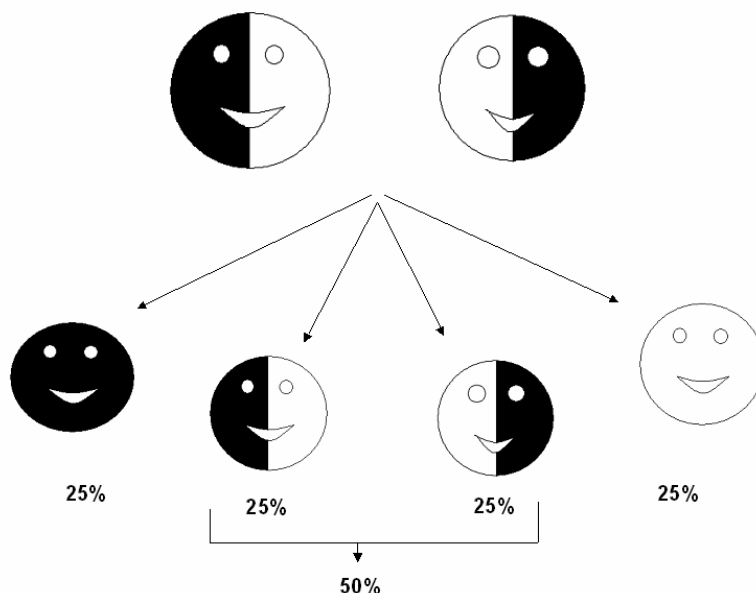
Όχι, δεν υπάρχει κάποια διαφορά. Ο όρος Μεσογειακή Αναιμία είχε επικρατήσει παλαιότερα. Ο διεθνής όμως όρος που θα συναντήσει κανείς σήμερα στη βιβλιογραφία είναι Θαλασσαιμία.

Τι είναι «πάσχων από Μεσογειακή Αναιμία» και τι «φορέας της Μεσογειακής Αναιμίας»;

Φορείς είναι όπως είπα και πριν οι ετεροζυγώτες, δηλαδή αυτοί που κουβαλούν στον οργανισμό τους αυτή την μικρή κληρονομική ανωμαλία, η οποία όμως δεν δημιουργεί κανένα απολύτως πρόβλημα, δεν έχουν καμία ένδειξη, έκτος από μία μικρού βαθμού αναιμία. Γνωρίζουν ότι είναι ετεροζυγώτες μόνο εφόσον κάνουν τον ειδικό έλεγχο για τη διάγνωση των φορέων της Μεσογειακής Αναιμίας και των Αιμοσφαιρινοπαθειών. Πάσχων

από Μεσογειακή Αναιμία είναι κάποιος που έχει κληρονομήσει και από τους δύο γονείς του αυτήν την γενετική ανωμαλία και γι' αυτό ο οργανισμός του δεν μπορεί να

συνθέσει αίμα. Για το λόγο αυτό όπως είπαμε έχει ανάγκη από συχνές μεταγγίσεις και από στενή ιατρική παρακολούθηση.

Εικόνα 1 Ένα παιδί με ετερόζυγους γονείς έχει 25% πιθανότητα να πάσχει από Μεσογειακή Αναιμία, 50% πιθανότητα να είναι φορέας της Μεσογειακής Αναιμίας και 25% πιθανότητα να μη φέρει καμία κληρονομική ανωμαλία.

Παλαιότερα, θυμάμαι, οι πάσχοντες από Μεσογειακή Αναιμία είχαν μικρό προσδόκιμο ζωής. Ισχύει ακόμα αυτό;

Όχι, αυτό δεν ισχύει πλέον. Όπως θα μπορούσε να σας ενημερώσει κάποιος που ασχολείται συστηματικά με την φροντίδα των πασχόντων, με την ιατρική φροντίδα που παρέχεται σήμερα έχει αυξηθεί το προσδόκιμο επιβίωσης και έχουν καλύτερη ποιότητα ζωής.

Θεωρείτε απαραίτητο να εξετάζεται κανείς από για το «στίγμα» της Μεσογειακής Αναιμίας, δηλαδή για το αν είναι ετεροζυγώτης;

Πρέπει να εξετάζεται. Τα ζευγάρια που γνωρίζουν ότι είναι ετεροζυγώτες μπορούν να προχωρήσουν σε προγεννητικό έλεγχο. Αν και οι δύο γονείς είναι φορείς της Μεσογειακής Αναιμίας, η πιθανότητα να γεννήσουν ένα παιδί με Μεσογειακή Αναιμία είναι $\frac{1}{4}$, όμως δεν γνωρίζουμε με ποια σειρά μπορεί να συμβεί αυτό. Δεν

γνωρίζουμε αν θα γεννηθεί το 1^ο παιδί με Μεσογειακή Αναιμία, το 2^ο, όλα τα παιδιά ή ακόμα και κανένα από τα παιδιά. Πρέπει σε κάθε εγκυμοσύνη να γίνεται ο προγεννητικός έλεγχος και φυσικά ανάλογα με την διάγνωση για το έμβρυο, οι γονείς μπορούν να αποφασίσουν για το μέλλον της κηύσεως. Κάποιοι γονείς προχωρούν στην διακοπή της εγκυμοσύνης και κάποιοι άλλοι, για προσωπικούς τους λόγους, αποφασίζουν τη μη διακοπή της.

Σαν προτροπή πάντως, είναι καλό κάποιος να απευθύνεται για τον έλεγχο πριν υπάρξει εγκυμοσύνη, ώστε να εξασφαλίζουμε να υπάρχει ο απαιτούμενος χρόνος που μπορεί να χρειάζεται για περαιτέρω έλεγχο, όπως είναι στις περιπτώσεις διαφόρων σιωπηρών μορφών, όπου απαιτείται και ο έλεγχος των γονέων.

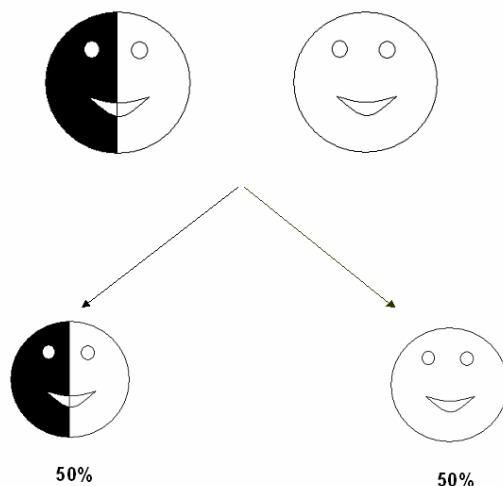
Πρέπει να σας τονίσω, ότι η Μεσογειακή Αναιμία χαρακτηρίζεται από μεγάλη ετερογένεια. Υπάρχουν δηλαδή διαφορετικές μορφές Μεσογειακής Αναιμίας, ανάλογα με το ποια αλυσίδα της αιμοσφαιρίνης δεν συντίθεται. Επίσης κάποιες μορφές ετεροζυγίας είναι τυπικές και μπορεί εύκολα να τις διαγνώσει κανείς, ενώ άλλες μορφές είναι σιωπηρές ή ήπιες, που αναφέρονται σε μεταλλάξεις που έχουν συμβεί και δεν έχουν επηρεάσει σε σημαντικό βαθμό την αιματολογική εικόνα, ώστε να μπορέσουμε να καταλάβουμε με την

πρώτη ματιά ότι το προς εξέταση άτομο είναι ετεροζυγώτης της Μεσογειακής Αναιμίας. Μετά τα 18 πάντως είναι μια καλή ηλικία για πραγματοποιήσει κάποιος τον έλεγχο.

Ποια είναι η κατάσταση στην Ελλάδα όσον αφορά τους πάσχοντες και τους φορείς;

Το ποσοστό των φορέων στην Ελλάδα είναι περίπου 8%. Σε κάποιες όμως περιοχές το ποσοστό αυτό είναι αυξημένο. Σε ορισμένες μάλιστα μπορεί να ξεπερνάει το 10%. Υπάρχουν βέβαια και περιοχές που το ποσοστό αυτό είναι μειωμένο.

Τώρα, μέσω ελέγχου προσπαθούμε να ελέγξουμε την γέννηση πασχόντων παιδιών από γονείς φορείς της Μεσογειακής Αναιμίας. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα ο αριθμός των νέων παιδιών που γεννιέται με Μεσογειακή Αναιμία να έχει μειωθεί πάρα πολύ τα τελευταία χρόνια. Τα περισσότερα νεαρά πάσχοντα άτομα προέρχονται από την γειτονική Αλβανία, στην οποία δυστυχώς δεν γίνεται πρόληψη για τη Μεσογειακή Αναιμία. Σε άλλες βέβαια περιπτώσεις οι γονείς έφτασαν καθυστερημένα στον γιατρό, ενώ υπάρχει και η περίπτωση να έχει γίνει κάποιο λάθος κατά τον έλεγχο, άμα δεν έχει ακολουθηθεί αυστηρά το πρωτόκολλο της εξέτασης.

Εικόνα 2 Ένα παιδί που ο ένας μόνο γονέας του είναι φορέας της Μεσογειακής Αναιμίας και ο άλλος είναι απόλυτα φυσιολογικός, έχει 50% πιθανότητα να είναι φορέας και 50% πιθανότητα να είναι απόλυτα φυσιολογικό.

Παρατηρείτε ότι οι πολίτες σήμερα είναι περισσότερο ενημερωμένοι;

Οι πολίτες θα έλεγα δεν είναι επαρκώς ενημερωμένοι. Η ενημέρωση πιστεύω θα μπορούσε να είναι καλύτερη, με την συμβολή και των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Εμείς από την μεριά μας θα μπορούσαμε βέβαια να κάνουμε κάποιες εξορμήσεις, π.χ. σε σχολεία ή συλλόγους, αλλά δυστυχώς το τμήμα μας αποτελείται από μόλις δύο άτομα, γεγονός που μας περιορίζει. Οι μαιευτήρες πάντως στέλνουν πλέον όλους τους μελλοντικούς γονείς για να κάνουν τον έλεγχο.

Θα μπορούσε να μειωθεί ο αριθμός των πασχόντων ατόμων από Μεσογειακή Αναιμία;

Ο αριθμός των πασχόντων θα μπορούσε να μειωθεί. Και αυτό θα γίνει εφικτό μόνο αν εξασφαλίσουμε ότι όλοι θα ελέγχονται για το «στίγμα» της Μεσογειακής Αναιμίας, όπως επίσης και ότι ο έλεγχος γίνεται με σωστό τρόπο, ώστε να μην διαφεύγουν περιπτώσεις φορέων. Κάποιοι φορείς, πρέπει να σας πω ότι, δεν έχουν μια τυπική μορφή ετεροζυγίας ή κάποιες τιμές που λαμβάνουμε από την εξέταση μπορεί να μας παραπλανήσουν. Γι' αυτό θα πρέπει να είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί. Γιατί πρέπει να τονίσουμε ότι η Μεσογειακή Αναιμία δεν αποτελεί μόνο ιατρικό πρόβλημα, αλλά αποτελεί και ένα κοινωνικό πρόβλημα με ευρύτερες διαστάσεις. Αν βέβαια διαπιστωθεί και με προγεννητικό έλεγχο ότι το παιδί είναι πάσχον, τότε οι γονείς πρέπει να αποφασίσουν για το μέλλον της κύησης.

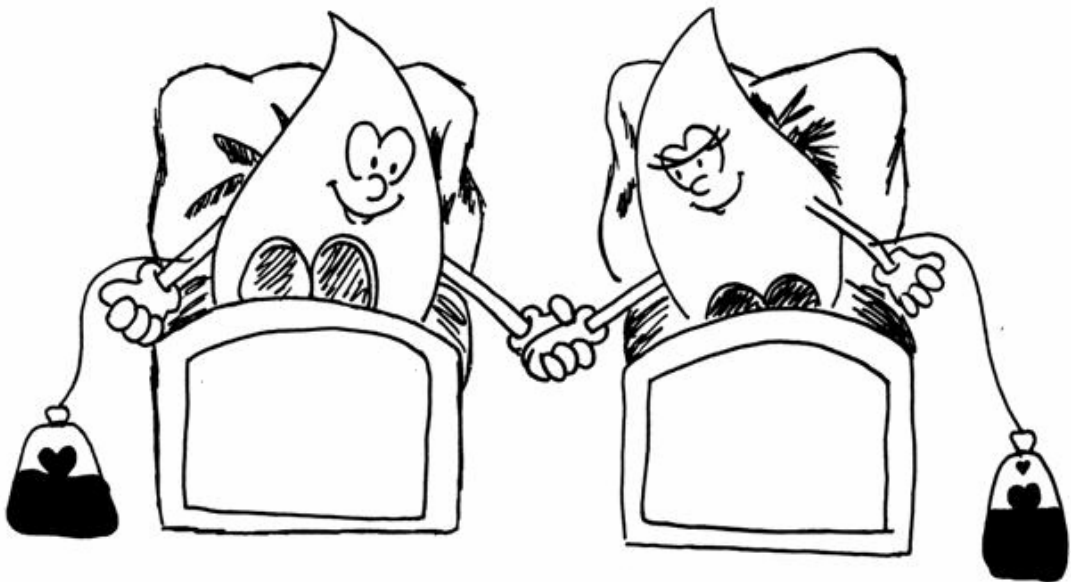
Γνωρίζετε αν διαθέτουμε επάρκεια αίματος για τους πάσχοντες;

Από ότι γνωρίζω στο νοσοκομείο μας τα παιδιά που πάσχουν από Μεσογειακή Αναιμία δεν αντιμετωπίζουν κάποιο ιδιαίτερο πρόβλημα. Για αυτό το θέμα όμως θα μπορούσε να σας μιλήσει καλύτερα η υπεύθυνη της ιατρικής μονάδας φροντίδας πασχόντων, κ. Τσίρκα, ή οι υπεύθυνοι του τμήματος αιμοδοσίας. Βέβαια, όπως γνωρίζουμε όλοι μας, τους καλοκαιρινούς μήνες υπάρχει αυξημένη ζήτηση για αίμα, λόγω των μετακινήσεων και της μειωμένης αιμοδοσίας.

Ελπίζω στο μέλλον να μην βρεθεί ποτέ κανείς στη δυσάρεστη θέση να μην μπορεί να μεταγγιστεί την απαιτούμενη ποσότητα αίματος που χρειάζεται για να ζήσει.

Θα μπορούσατε να μας αναφέρετε την διαδικασία της εξέτασης;

Η εξέταση θα πρέπει να αναφέρουμε είναι δωρεάν. Όποιος ενδιαφέρεται για τον έλεγχο μπορεί να απευθυνθεί στο τμήμα μας, να κλείσει ένα ραντεβού και κάθε Δευτέρα ή Τρίτη μπορεί να έρθει για την πραγματοποίησή του. Λαμβάνουμε ένα δείγμα αίματος το οποίο και εξετάζουμε, ενώ τα αποτελέσματα βγαίνουν μετά από 15 ημέρες.

**Και τώρα το ερώτημα μάλλον που σας καίει...
Μπορώ και εγώ να κάνω την εξέταση; Και πως γίνεται;**

Είναι κάτι πολύ απλό... Ο προληπτικός έλεγχος απαιτεί τη λήψη λίγων κυβικών εκατοστών αίματος και πραγματοποιείται στις Μονάδες Πρόληψης Θαλασσαιμίας που υπάρχουν στις περισσότερες πόλεις της χώρας μας. Έτσι κανείς γνωρίζει με σιγουριά εάν είναι ετεροζυγώτης Θαλασσαιμίας.

Στα πλαίσια της πρόληψης και του ελέγχου της διάδοσης της Θαλασσαιμίας, η Φ.Ο.Ε.Α. και η Μονάδα Πρόληψης και Προγεννητικής Διάγνωσης της Μ/Γ Κλινικής του Π.Π.Γ.Ν.Ι., οργανώνουν ένα πρόγραμμα εθελοντικού ελέγχου όλων των φοιτητών του Πανεπιστημίου μας, για την ετερόζυγη μορφή της Θαλασσαιμίας.

Η εξέταση γίνεται *δωρεάν* και το αποτέλεσμα δίνεται προσωπικά.

Αν θέλεις και εσύ να εξεταστεί μπορείς να επικοινωνήσεις μαζί μας στο τηλέφωνο 2651095395 και 2651095474, να μας στείλεις e-mail στο foeanews@gmail.com ή ακόμα καλύτερα να περάσεις από τα γραφεία μας και να μας ενημερώσεις.

**Και να θυμάσαι...
Η πρόληψη είναι η καλύτερη Θεραπεία!**

ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ: ΜΑΣ ΑΦΟΡΑ ΟΛΟΥΣ;

Με λένε Γιώργο και είμαι 22 χρονών. Σπουδάζω στο πανεπιστήμιο Ιωαννίνων και είμαι στο 6ο εξάμηνο. Ζω στα Γιάννενα και μου αρέσει πολύ να διαβάζω ξένη λογοτεχνία, να ακούω μουσική, να περπατάω με τις ώρες και πάνω απ' όλα μου αρέσει να ασχολούμαι με τους υπολογιστές :) Σίγουρα την ώρα που θα διαβάζετε αυτές τις γραμμές μία ενοχλητική φωνή θα τριγυρνάει στο «πίσω μέρος του μυαλού σας» και μάλλον θα σας λέει με έντονο ύφος: «έμένα τι με νοιάζει;» Πολύ ωραία ερώτηση! Εμένα τι με νοιάζει... Μέχρι το τέλος του κειμένου θα προσπαθήσω να σας απαντήσω άμεσα ή ... έμμεσα σε αυτό το φλέγον ερώτημα.

Η ιστορία μου θα σας γυρίσει αρκετά πίσω και συγκεκριμένα το 2001. Ήμουν τότε ένας έφηβος 15 χρονών και όλη η ζωή ήταν μπροστά μου! Κάπνιζα, έπινα, έβγαινα κάθε βράδυ έξω και δεν με ένοιαζε τίποτε. Ως που κάποια στιγμή η ζωή θέλησε να με συνεφέρει λίγο! Απέκτησα την νόσο του Hodgkin (καρκίνος στους λεμφαδένες), που με λίγα λόγια σήμαινε ότι θα έπρεπε να κόψω

όλες τις καταχρήσεις και να αρχίσω τις χημειοθεραπείες, που χρειάζονται για την καταπολέμηση αυτής της ασθένειας, αλλιώς θα πέθαινα. Έζησα αυτές τις δύσκολες καταστάσεις για ένα χρόνο περίπου. Μετά έγινα καλά... Συνέχισα να ζώ την ζωή μου, αλλά έχοντας καινούριες προτεραιότητες. Δηλαδή έκανα υγιεινή διατροφή, έδωσα σημασία

στους ανθρώπους που αγαπούσα και πολλά άλλα που δεν έχουν ιδιαίτερη σημασία. Αυτό συνεχίστηκε για 3 χρόνια περίπου. Μετά ο εφιάλτης άρχισε ξανά...

Ο καρκίνος υποτροπίασε και νέες περιπέτειες με περίμεναν. Το νέο σχέδιο των γιατρών περιλάμβανε πιο βαριά φάρμακα και μία νέα σχετικά θεραπεία που θα γινόταν στο τέλος. Αυτή την φορά το μαρτύριο ήταν ανυπόφορο, τα φάρμακα μου προκαλούσαν αφόρητη υπνηλία και πολλές παραισθήσεις. Το χειρότερο απ' όλα ήταν ότι δεν μπορούσα να φάω τίποτε μιάς και... καταλαβαίνετε. Άλλες φορές έμενα νηστικός για πολλές μέρες, τρώγοντας μόνο λίγες φρυγανιές. Μέσα σε αυτή την κατάσταση, γνώρισα την ζωή από άλλο μάτι.

Στον ίδιο θάλαμο με μένα, έμενε ένας κύριος ονόματι Λεωνίδα, έπασχε από την ασθένεια της Μεσογειακής Αναιμίας, και κάθε λίγο και λιγάκι χρειαζόταν μεταγγίσεις αίματος. Πολλές φορές είχε πρόβλημα στο να βρεί μία φιάλη... Ξέρετε, άλλο είναι να έρχεται κάποιος και να σου λέει: δώσε αίμα γιατί υπάρχει άρρωστος κόσμος στα νοσοκομεία που αργοπεθαίνει, και άλλο να τους γνωρίζεις από κοντά. Να βλέπεις τον πόνο τους, να βλέπεις ζωγραφισμένη στο πρόσωπο τους, την γνώση που έχουν ότι από στιγμή σε στιγμή θα πεθάνουν, να βλέπεις την οικογένειά τους να να υποφέρει επειδή δεν μπορεί να κάνει τίποτε για τον άνθρωπο που αγαπά. Η γυναίκα του είχε τρεις μήνες που κοιμόταν σε μία καρέκλα!

Στον ίδιο θάλαμο γνώρισα και ένα παιδί που τον έλεγαν Θωμά. Ήταν 22 χρονών. Δεν άντεξε πολύ η νεανική του καρδιά και έφυγε για τον ουρανό... Ήταν ένας αφανής ήρωας για μένα! Όμως ας αφήσουμε την περίπτωση του Θωμά και του Λεωνίδα, γιατί πολύ...πέσαμε ψυχολογικά...(έτσι δεν είναι;) Ας συνεχίσω λοιπόν την διήγησή μου...

Το σχέδιο των γιατρών λοιπόν ήταν να κάνω μισό χρόνο χημειοθεραπείες, να φύγουν τα καρκινώματα και μετά να κάνω την λεγόμενη «αυτόλογη μεταμόσχευση Κυττάρων». Ουσιαστικά μου πήραν με μετάγγιση όλα τα υγιή κύτταρα του αίματος μου (από τα πρώτα που αναπτύχθηκαν όταν γεννήθηκα). Μετά έπρεπε να κάνω μία άλλη διαδικασία, κατα την οποία με φάρμακα, σκότωσαν ό,τι είχα στο αίμα μου. Η διαδικασία εξαιρετικά δύσκολη. Ένα μεγάλο ποσοστό δεν αντέχει και πεθαίνει. Για να μη τα πολυλογώ, η άμυνα μου έπεσε κατακόρυφα! Ένα μικρόβιο (ακόμα και στον αέρα) θα μπορούσε να αποβεί μοιραίο. Εκεί λοιπόν χρειάστηκα αίμα! Πολύ αίμα! Τότε λοιπόν, όταν μου έφερναν τις φιάλες, έκλαιγα! Ένιωθα μία άλλη ζωή να μπαίνει στις φλέβες μου. Τότε κατάλαβα πως ότι λένε για την αιμοδοσία είναι λίγο! Είναι ένα ύψιστο δώρο αγάπης! Άλλες φορές το αίμα τους, έτρεχε από την μύτη μου... Εκεί μπορείτε να πείτε οτι έκλεψα λίγο από το νόημα της ζωής!

2008. Με λένε Γιώργο και είμαι 22 χρονών. Σπουδάζω στο πανεπιστήμιο Ιωαννίνων και είμαι στο 4 εξάμηνο. Ζω στα Γιάννενα και μου αρέσει πολύ να διαβάζω ξένη λογοτεχνία, να ακούω μουσική, να περπατάω με τις ώρες και πάνω απ' όλα μου αρέσει να ασχολούμαι με τους υπολογιστές :)

Όλα πήγαν καλά. Η μεταμόσχευση πέτυχε. Ζώ με το αίμα κάποιου άλλου...Αυτός ο άλλος έχασε δέκα λεπτά από τον χρόνο του. Δεν έχει σημασία ποιός ήταν, πώς ήταν, τι φοβίες έχει, σημασία έχει οτι με έσωσε. Ένα κομμάτι του είναι μέσα μου. Σκεφτείτε ότι

έσωσε έναν νέο, που μπορεί να είναι συμφοιτητής σας. Μπορεί να είναι φίλος σας. Μπορεί να έχετε λογομαχήσει σε κάποια συνέλευση. Αυτός είμαι εγώ! Ο κάθε άνθρωπος που έχετε σώσει!

Τελικά απάντησα στο ερώτημά σας; Σας νοιάζει; Εμένα με νοιάζει πάντως, αλλά δυστυχώς αίμα δεν μπορώ να δώσω. Είναι η κατάρα μου. Να θέλω να δώσω και να μην μου το επιτρέπουν οι γιατροί. Το μόνο που μπορώ να δώσω είναι αυτό το κείμενο με τις εμπειρίες μου... Ο Θεός να σας έχει πάντα καλά...

ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ

σε όσους δίνουν 10' από το χρόνο τους...

ΠΩΣ ΤΟΝ ΠΙΝΕΙΣ ;;;

Σύντροφος της χαλαρότητας αλλά και της εγρήγορσης· του μοναχικού διαβάσματος κατά τη «μακρά» περίοδο της εξεταστικής, αλλά και των πολύωρων συζητήσεων με φίλους· αντικείμενο διαμάχης για τους επιστήμονες και ένα από τα σημαντικότερα προϊόντα του παγκόσμιου εμπορίου· άλλοτε βαρύς και άλλοτε ελαφρύς· πότε γλυκός και πότε πικρός. Ο λόγος φυσικά για τον καφέ, που μάλλον έχετε δίπλα σας καθώς ξεφυλλίζετε το ΦΟΕΑ News. Έχετε όμως διερωτηθεί ποτέ πόσοι μύθοι και τη μεγάλη ιστορία συντροφεύουν κάθε γουλιά σας;

Αντίθετα με ότι είχε υποστηριχτεί παλαιότερα ο καφές δεν ήταν γνωστός ούτε στους αρχαίους Έλληνες ούτε και στους Ρωμαίους. Ο καφές προέρχεται από τη νοτιοδυτική Αιθιοπία και συγκεκριμένα από την περιοχή Kaffa, απ' όπου και η λέξη καφές. Αρχικά βέβαια ο καφές συγκαταλεγόταν στα τρόφιμα και πιθανολογείται ότι οι νομάδες της φυλής Galla, πρώτοι τον 9^ο αι., ανακάλυψαν τις δυναμωτικές του ιδιότητες, φτιάχνοντας από αλεσμένους κόκκους και ζωικό λίπος ζυμάρι.

Σχετικά με το ρόφημα όμως, μια τούρκικη λαϊκή παράδοση αναφέρει ότι ο Αλλάχ ήπια καφέ την ημέρα της δημιουργίας, ενώ ένας θρύλος θέλει τον αρχάγγελο Γαβριήλ να επινόησε το ρόφημα qihwah ή qehene για να γιατρέψει τον άρρωστο Μωάμεθ.

Δύο ιστορίες όμως κυριαρχούν και για τον επί γης τρόπο ανακάλυψης της παρασκευής του ροφήματος.

Η πρώτη αποδίδει την ανακάλυψη στον μουφτή Νταμπανί, που έζησε τον 15^ο αι. στην Υεμένη. Κατά τη

διάρκεια ενός ταξιδιού του στην Περσία παρατήρησε ότι οι κάτοικοι έπιναν αυτό το ευεργετικό ρόφημα και επιστρέφοντας στην πόλη του ήπια καφέ, που του έδιωξε τον ύπνο. Το παράδειγμα του ακολούθησαν τόσο ο απλός λαός όσο και οι λόγιοι της περιοχής, αφού ο καφές τους βοηθούσε στις χειρωνακτικές και πνευματικές αντίστοιχα εργασίες τους.

Κατ' άλλους όμως ο μουσουλμάνος μοναχός Chadely ή Scyadly είναι ο εφευρέτης του καφέ, ο οποίος γοητευμένος από τις

διεγερτικές ικανότητες του τον διέδωσε στους Θρησκευόμενους μουσουλμάνους. Αυτή η πιθανότητα βασίζεται στο μύθο ενός νεαρού βοσκού που μια μέρα βρήκε τα κατσίκια του να χοροπηδούν δίπλα σε δενδρύλλια καφέ. Από περιέργεια δοκίμασε καρπούς και κατά παράξενο τρόπο, άρχισε να χορεύει. Ένας μουλάς που έτυχε να παρακολουθήσει το θέαμα αυτό, αφού τον ρώτησε «So you think you dance?», μάζεψε μερικούς καρπούς, έφτιαξε έναν καφέ που του χάρισε πνευματική ζωντάνια και τον διέδωσε στους δερβίσηδες του.

Πέρα από τους μύθους η πραγματικότητα είναι ότι από τα τέλη του 14^{ου} αι. οι κάτοικοι της αραβικής χερσονήσου πίνουν καφέ. Γύρω στα 1414 ο καφές πέρασε στη Μέκκα, στη συνέχεια στις αρχές του 16^{ου} αι. στην Αίγυπτο και από κει στη Συρία και την Κωνσταντινούπολη. Κόντρα στις προσπάθειες διάφορων κληρικών να απαγορευτούν ο καφές και τα καφενεία, που τα θεωρούσαν υπεύθυνα για τη μειωμένη προσέλευση στα τζαμιά, ο καφές επιβίωσε και από το α' μισό του 17^{ου} αι. άρχισε να διαδίδεται ευρέως στην Ευρώπη.

Το κέρδος όμως των δαιμόνιων ευρωπαϊών εμπόρων περιοριζόταν από το γεγονός ότι όλη η παραγωγή του καφέ γινόταν

μόνο στην Αραβία με αποτέλεσμα ν' αυξάνεται διαρκώς η τιμή του. Έτσι προσπάθησαν να δημιουργήσουν δικές τους φυτείες. Εγχείρημα δύσκολο αφού οι σπόροι του καφεόδεντρου είναι ιδιαίτερα ευαίσθητοι, ενώ όποιος προσπαθούσε να βγάλει έστω και μία ρίζα του από την Αραβία αντιμετώπιζε τη θανατική ποινή.

Παρόλα αυτά στα μέσα του 17^{ου} αι. Ολλανδοί έκλεψαν ρίζες από την Μόκα και τις φύτεψαν στις Ολλανδικές Ινδίες, επιβάλλοντας παράλληλα το ίδιο αυστηρές ποινές για όποιον σχεδίαζε την καταστροφή του μονοπωλίου τους.

Στις αρχές του 18^{ου} αι. ρίζες καφέ μεταφέρθηκαν στο βοτανικό κήπο του Άμστερνταμ και από κει το 1714 μεταφέρθηκε μία στο βασιλικό κήπο της Γαλλίας. Λίγο καιρό αργότερα, ένας Γάλλος ιππότης, ο Gabriel de Clieu, κατάφερε ύστερα από πολλές περιπέτειες (τι ιππότης θα ήταν άλλωστε;) να φυτεύσει ένα δενδρύλλιο καφέ στη Μαρτινίκα.

Την ίδια περίοδο όμως ένας άλλος Γάλλος, ο βασιλικός αντιπρόσωπος La Motte-Aignon εισήγαγε την καλλιέργεια του καφέ στη Γουιάνα κλέβοντας ολλανδικούς σπόρους από το Σουρινάμ. Από κει και πέρα τα πράγματα ήταν απλά. Το 1727 ο καφές πέρασε στη Βραζιλία δημιουργώντας τη μεγαλύτερη φυτεία καφέ στον κόσμο

μέχρι σήμερα, ένα επίτευγμα που συνδέεται άμεσα με την ιστορία της δουλείας. Από τον 19^ο αι. ο καφές έχει γίνει τρόπος ζωής.

Σήμερα υπάρχουν πάρα πολλοί τρόποι για ν' απολαύσουμε έναν καφέ: *espresso*, *cappuccino*, *café au lait*, *caffè macchiato*, *freddo*, στιγμιαίος (νες και φραπέ), τούρκικος (ελληνικός κατ' άλλους),

γαλλικός, αμερικανικός, ιρλανδικός, ντεκαφεϊνέ, αρωματισμένος κ.α. Στην υγεία μας λοιπόν και ας μην ξεχνάμε τους ανά τον κόσμο καλλιεργητές, οι οποίοι, λόγω του πλήθους των μεσαζόντων που εμπλέκονται στο παραδοσιακό κύκλωμα παραγωγής καφέ, πωλούν την παραγωγή τους στη χαμηλότερη τιμή.

Μερικά μυστικά για να κάνετε τους έξυπνους στους φίλους σας όταν θα πίνετε καφέ:

- Με αυτοφυή τρόπο και ανάλογα με την ποικιλία, το καφεόδεντρο μπορεί να φτάσει τα 10 με 15μ. ύψος, όμως οι καλλιεργητές το κορφολογούν τακτικά διατηρώντας το στα 2 με 3μ. για τη διευκόλυνση της συγκομιδής (μη ρωτάτε εμένα εάν γνωρίζουν τι είναι σκάλα...).
- Αν και υπάρχουν γύρω στα 50 είδη καφεόδεντρου δύο είναι οι τύποι που γνωρίζουμε καλά και καλλιεργούνται συστηματικά:
 - (α) ο *coffea arabica* που συναντάται στο 80% των χωρών παραγωγής και (β) ο *coffea canephora*, γνωστότερος ως *robusta*.
 - Ένα καπνιστής αποβάλλει δύο φορές πιο γρήγορα την καφεΐνη από ένα μη καπνιστή (άλλος ένας λόγος για να κόψετε το κάπνισμα!)

Επειδή όμως ο χώρος μας είναι περιορισμένος, για τους φανατικούς καφεπότες προτείνουμε ορισμένα βιβλία:

- Ηλίας Πετρόπουλος, *Ο τούρκικος καφές εν Ελλάδι*, Νεφέλη, Αθήνα 1990
- Τάκης Γεράρδης, *Ο καφές. Ένα αραβικό παραμύθι*, Τροχαλία, Αθήνα 1998
- Αννί Περριέ-Ρομπέρ, *Ο καφές*, Πατάκης, Αθήνα 2004
- Tom Standage, *Η ιστορία του κόσμου σε 6 ποτήρια*, Κέδρος, Αθήνα 2006

Προτεινόμενη ταινία: Καφές και τσιγάρα (2004) του Τζιμ Τζάρμους.

ΜΑΡΚΕΣ vs ΑΡΕΝΑΣ (διαφορετικοί αλλά ίδιοι)

Λατινική Αμερική! Ο τόπος της απόλυτης ειδυλλιακής διασκέδασης μακριά από τα καθιερωμένα ευρωπαϊκά πρότυπα. Ο τόπος που ταυτίστηκε με τον Φιντέλ Κάστρο αλλά και ο τόπος που κυριάρχησε αγοραίος έρωτας.

Μια ήπειρος που οικονομική αδικία, τα καθεστώτα εξάρτησης, η υπανάπτυξη, η εξαθλίωση και η αμάθεια αποτελούν τροχοπέδη για κάθε είδους καλλιτεχνική δραστηριότητα. Παρόλα αυτά, οι συγγραφείς της όχι μόνο δεν αδιαφόρησαν για την υπάρχουσα κατάσταση αλλά εξαιτίας της συμμετοχής και της δράσης τους υπέστησαν οι διώξεις, βασανιστήρια, οδηγήθηκαν σε εξορίες και πολλές φορές δολοφονήθηκαν.

Το 1928 γεννιέται στην Κολομβία, ένας από τους συντηρητικούς λογοτέχνες της Λατινικής Αμερικής, ο Γκαμπριέλ Γκαρσία Μαρκές. Ο Μαρκές αποτελεί το

δέκατο έκτο παιδί μιας μέσης αγροτικής οικογένειας αλλά και έναν από τους μεγαλύτερους συγγραφείς της χώρας του. Το 1947 ξεκινά τις σπουδές του στη νομική σχολή για να τον κερδίσει λίγο αργότερα η ποίηση και τελικά η δημοσιογραφία. Ακολουθούν οι πρώτες δημοσιεύσεις λόγου έργων, σε περιοδικά, ενώ το 1961 εκδίδεται το πρώτο του μυθιστόρημα με τίτλο «Ο Συνταγματάρχης». Έξι χρόνια αργότερα έρχεται η απόλυτη επιτυχία με το βιβλίο του «Εκατό Χρόνια Μοναξιάς» το οποίο μέχρι το 1990 πούλησε τριάντα εκατομμύρια αντίτυπα και μεταφράστηκε σχεδόν σε όλες τις γλώσσες του κόσμου. Το «Εκατό Χρόνια Μοναξιάς» είναι ίσως αυτό που μαζί με τη μετέπειτα ανοδική του πορεία του χάρισε το βραβείο Νόμπελ από τη Σουηδική Ακαδημία το 1982.

Στο σημείο αυτό, αξίζει να αναφερθεί ότι ο Γκαμπριέλ Γκαρσία Μαρκές κέρδισε ίσως περισσότερη αναγνωρισιμότητα μέσα από την αποχαιρετιστήρια επιστολή που άφησε στους φίλους του, λίγο πριν το θάνατό του. Μια επιστολή, που ταξίδεψε σε όλον τον κόσμο και που χαρακτηρίστηκε από πολλούς ως ένας ύμνος στη ζωή, στον έρωτα, την αγάπη και την ειρήνη.

Από την άλλη πλευρά, το 1943 γεννιέται στην Κούβα ένας συγγραφέας, λιγότερο αναγνωρισμένος, φτωχός αγρότης, ο Ρεϊνάλτο Αρένας. Ο Αρένας, παιδί μονογονεϊκής οικογένειας με σπουδές στη φιλοσοφία και τη λογοτεχνία

καταφέρνει ήδη στα είκοσί του χρόνια να αποσπάσει την πρώτη του τιμητική διάκριση, το Κρατικό Βραβείο Λογοτεχνίας για το βιβλίο του «Όνειρα», το μόνο που κυκλοφόρησε ελεύθερα στην Κούβα. Έξι χρόνια αργότερα το δεύτερο βιβλίο του «Παραισθητικός Κόσμος» κερδίζει το βραβείο του καλύτερου ξένου μυθιστορήματος, ενώ λίγο πριν πεθάνει κατάφερε να ολοκληρώσει την αυτοβιογραφία του με τίτλο «Πριν Πέσει η Νύχτα». Ένα συγκλονιστικό βιβλίο που οι New York Times Book Review το συμπεριέλαβαν στα δέκα καλύτερα του 1993 ενώ λίγα χρόνια αργότερα γυρίστηκε σε ταινία.

Άραγε θα μπορούσε κανείς να εντοπίσει ομοιότητες ανάμεσα στον τρόπο γραφής των δύο αυτών συγγραφέων, που τους χωρίζουν δεκαπέντε χρόνια αλλά ξεκινούν με κοινή αφετηρία τις επιρροές από την κουβανική επανάσταση και τον τρόπο ζωής σε Κολομβία και Κούβα;

Αναμφισβήτητα ναι, αφού τα έργα του Μαρκές διακατέχονται από την περιγραφή μιας μοναξιάς τόσο ατομικής όσο και ομαδικής και το ίδιο συμβαίνει και στον Αρένας. Παράλληλα στα έργα και των δύο συγγραφέων παίζει σημαντικό ρόλο η σχέση του ανθρώπου με τη φύση αλλά και αναλυτική

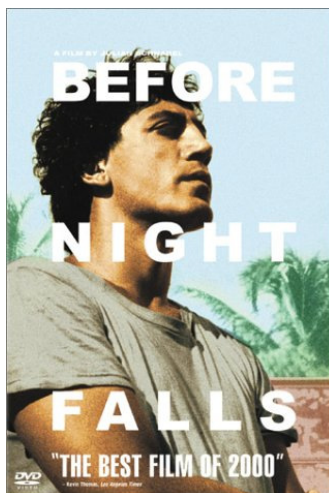
περιγραφή των οικογενειακών δεσμών που διέπουν την Κούβα και την Κολομβία. Χαρακτηριστική είναι και η αναφορά ιδιαίτερων στοιχείων πολιτισμού όπως η χρήση της μαντείας από τις γυναίκες της οικογένειας. Ενώ ένα ακόμα κοινό στοιχείο στα έργα των δύο συγγραφέων είναι ο έντονος ερωτισμός, που κυριαρχεί. Στο βιβλίο του Μαρκές βέβαια εκδηλώνεται στην πιο αγνή μορφή του, ως ο απόλυτος έρωτας, καθώς ο ίδιος πιστεύει ότι ένα ερωτικό μυθιστόρημα έχει την ίδια αξία με οποιοδήποτε άλλο. Σε αντίθεση ο Αρένας εκδηλώνει αυτόν τον ερωτισμό σε μορφή που ίσως σοκάρει, σκιαγραφώντας έτσι την ιδιοσυγκρασία της κουβανικής επαρχίας. Η διαφορά τους βέβαια αυτή θα φαίνεται και μέσα από τη στάση ζωής του καθενός, αφού ο Μαρκές αποτελεί έναν καθημερινό οικογενειάρχη-σύζυγο, ενώ, ο Αρένας δηλώνει απροκάλυπτα την ομοφυλοφιλική του τάση αλλά και την έντονη διάθεση ενός ολόκληρου λαού για σεξ.

Τέλος, και οι δύο συγγραφείς πραγματεύονται την βία, τον πολιτικό αγώνα και τη διαφθορά της εξουσίας, παρατηρώντας τα ίσως από μια διαφορετική οπτική γωνία. Ο Μαρκές μάλιστα χρησιμοποιεί και το στοιχείο της φαντασίας

προκειμένου να δημιουργήσει έναν κόσμο που κανείς δεν θα μπορούσε να αποφασίσει για τους άλλους.

Από την άλλη πλευρά, ο Αρένας με την αυτοβιογραφία του, η οποία αποτελεί όχι μόνο μια αναδρομή στην Κούβα των παιδικών του χρόνων αλλά και μία οργισμένη καταγγελία του Καστρικού ολοκληρωτισμού, δηλώνει την αντίθεσή του σε συγκεκριμένα πολιτικά καθεστώτα και μορφές εξαναγκασμού. Ο Αρένας, ο οποίος χαρακτηρίστηκε

ως απείθαρχος, ρέμπελος, επικριτικός αλλά παρ' όλ' αυτά και ως αθώο και ανυπότακτο πνεύμα κατάφερε με το μαύρο χιούμορ του, σε μια αγωνιώδη κόντρα με το θάνατο, με ανθεκτικότητα και ένα μοναδικό μεγαλείο ψυχής να δώσει ανατριχιαστικές μαρτυρίες σχετικά με την καταπίεση και την εξέγερση στην Κούβα.

Συντηρητικοί ή πρωτοπόροι, επαναστάτες ή απλοί εκφραστές της φαντασίας, νομπελίστες ή άσημοι, οι Λατινοαμερικάνοι συγγραφείς και μέσα σε αυτούς ο Μαρκές και ο Αρένας αναμφισβήτητα

διαδραμάτισαν πολύ σημαντικό ρόλο στην πορεία όχι μόνο της λογοτεχνίας της Λατινοαμερικανικής ηπείρου αλλά και της παγκόσμιας λογοτεχνίας γενικότερα καταθέτοντας μια διαφορετική οπτική στο αναγνωστικό κοινό.

ΑΣ ΓΝΩΡΙΣΤΟΥΜΕ ΛΙΓΟ ΚΑΛΥΤΕΡΑ...

Θέλω να πιστεύω ότι ξέρετε τι σημαίνουν τα αρχικά Φ.Ο.Ε.Α. (Φοιτητική Ομάδα Εθελοντικής Αιμοδοσίας...). Γνωρίζετε όμως και τις υπόλοιπες φοιτητικές ομάδες; Ή όταν ακούτε Κ.Ο.Π.Ι., ΦΩ.Σ.Π.Ι., ΡΑ.Σ.Π.Ι., ΘΕ.Σ.Π.Ι κοιτάτε με απορία; Μήπως είναι καιρός να γνωριστούμε λίγο καλύτερα; Με χαρά τα παιδιά των ομάδων μας απαντάνε σε μερικές ερωτήσεις μας και μας δίνουν μια ιδέα για το ποιοί είναι...

Κ.Ο.Π.Ι. (Κινηματογραφική Ομάδα Πανεπιστημίου Ιωαννίνων)

- Πότε ιδρύθηκε η ομάδα;

Η ομάδα ιδρύθηκε το 1984.

- Τι πρέπει να κάνει κάποιος για να γίνει μέλος;

Για να γίνει κάποιος μέλος δεν πρέπει να κάνει κάτι το ιδιαίτερο πέρα από το να έρχεται στις τακτικές συνελεύσεις και να δείξει ενδιαφέρον για τον κινηματογράφο. Η ομάδα λειτουργεί αντιεραρχικά, αμεσοδημοκρατικά και συναινετικά στις περισσότερες των περιπτώσεων, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι οποιαδήποτε διαφωνία καταπνίγεται. Απεναντίας πιστεύουμε πως η συναίνεση και η σύνθεση επιτυγχάνεται μέσω της ύπαρξης και της ανάπτυξης διαφορετικών απόψεων, ιδίως όταν αυτές υποστηρίζονται με επιχειρήματα.

- Πως προμηθεύστε τις ταινίες;

Υπάρχουν ταινίες που είτε τις έχουμε στο αρχείο είτε τις νοικιάζουμε σε μορφή φιλμ ή σε DVD όμως σε αυτές τις περιπτώσεις πληρώνουμε κάποιο αντίτιμο. Επίσης βρίσκουμε ταινίες και στο internet.

-Που γίνονται οι προβολές των ταινιών;

Δυστυχώς δεν υπάρχει κάποιος συγκεκριμένος χώρος που να μας ανήκει γι αυτόν το σκοπό. Κάνουμε αιτήματα σε φορείς που διαχειρίζονται χώρους όπως το πανεπιστήμιο (Αίθουσα Λόγου και Τέχνης), το Πολυθέαμα, το Θυμωμένο Πορτραίτο και το Πνευματικό Κέντρο. Μας ενδιαφέρει να προβάλουμε ταινίες σε κινηματογραφικούς χώρους, σε «σκοτεινές» αίθουσες, ώστε ο θεατής να βιώνει την εμπειρία του κινηματογράφου.

- Οι ταινίες που προβάλλετε δεν είναι εμπορικές. Για ποίο λόγο συμβαίνει αυτό;

Οι πιο εμπορικές ταινίες καλύπτονται πλήρως από τον κινηματογράφο, τα βιντεοκλάμπ και την τηλεόραση. Ο ρόλος μιας κινηματογραφικής ομάδας είναι να δώσει σε κάποιον που ενδιαφέρεται για τον κινηματογράφο διαφορετικά ερεθίσματα. Επίσης πρέπει να πούμε ότι οι προβολές εντάσσονται είτε σε θεματικά αφιερώματα είτε γίνονται ανεξάρτητα.

-Πόσα μέλη αριθμεί η ομάδα και κάθε πότε γίνονται συνελεύσεις;

Είναι λίγα και σταθερά γύρο στα 15 αλλά κάθε χρόνο ανανεώνονται. Συνελεύσεις γίνονται 2 φορές την εβδομάδα στα γραφεία της ομάδας.

- Έχετε κάποια προτίμηση σε συγκεκριμένους σκηνοθέτες;

Η Κ.Ο.Π.Ι. δεν έχει εμμονές σε ταινίες και σκηνοθέτες. Η Κ.Ο.Π.Ι. έχει αρχές και όραμα.

-Ποια είναι τα άμεσα σχέδια σας;

Θα θέλαμε πού ν' αρχίσουμε να κινηματογραφούμε και έτσι να εκφραστούν τα μέλη που ασχολούνται με τη συγγραφή σεναρίων, τη σκηνοθεσία, τα εικαστικά, τη φωτογραφία και άλλα θέματα σχετικά με την δημιουργία μιας ταινίας.

Φ.Ω.Σ.Π.Ι. (Φωτογραφικός Σύλλογος Πανεπιστημίου Ιωαννίνων)

- Πότε ιδρύθηκε η ομάδα;

Η ομάδα ιδρύθηκε επίσημα τον Φεβρουάριο του 1992.

-Πως μπορεί να γίνει κανείς μέλος;

Δεν υπάρχουν ιδιαίτερες προϋποθέσεις. Συμπληρώνει την αίτηση μέλους στην οποία αναγράφονται τα βασικά στοιχεία και πληρώνει την ετήσια συνδρομή που είναι 10€.

- Ερχόμενος κάποιος στην ομάδα πρέπει να έχει τον δικό του εξοπλισμό;

Δεν είναι προϋπόθεση αλλά είναι το επιθυμητό γιατί εμείς δεν μπορούμε να παρέχουμε. Είναι στα σχέδια μας η απόκτηση 2 μηχανών ώστε να μπορούμε να δανείζουμε σε άτομα που δεν έχουν. Αυτό που πρέπει να διαθέτει κάποιος που

έρχεται στην ομάδα είναι το ενδιαφέρον του για την τέχνη της φωτογραφίας. Από άποψη εξοπλισμού εμείς διαθέτουμε σκοτεινό θάλαμο, εργαστήριο επεξεργασίας ασπρόμαυρης φωτογραφίας και πρέπει να τονίσουμε ότι όλα τα στάδια της

επεξεργασίας των φωτογραφιών γίνονται από τα ίδια τα μέλη.

**-Γίνονται συγκεντρώσεις-
συνελεύσεις;**

Συνελεύσεις γίνονται συνήθως μια φορά την εβδομάδα. Επίσης στην αρχή κάθε χρονιάς γίνονται θεωρητικά μαθήματα φωτογραφίας και μαθήματα σκοτεινού θαλάμου. Παρόλα αυτά αν κάποιος χάσει αυτά τα μαθήματα μπορεί να τ' αναπληρώσει ζητώντας οδηγίες από παλιότερα μέλη. Μετά τα μαθήματα ο καθένας δουλεύει μόνος του. Επίσης οργανώνουμε εκδρομές σε διάφορα μέρη όπου τα μέλη περνάνε καλά αλλά και βρίσκουν θέματα για τις φωτογραφίες τους.

-Πόσα μέλη αριθμεί η ομάδα;

Τα ενεργά μέλη είναι 20-30 κάθε χρόνο αλλά τα μαθήματα παρακολουθούν περισσότερα άτομα.

-Ποιες είναι οι κύριες δραστηριότητες της ομάδας;

- Πότε ιδρύθηκε η ομάδα;

Η ομάδα ιδρύθηκε το 1988 αλλά διαλύθηκε ανεπίσημα το 1993 γιατί

Εκτός από τα μαθήματα φωτογραφίας κάθε χρόνο διοργανώνουμε τουλάχιστον 1 έκθεση στο κοινό της πόλης αλλά και στους χώρους του πανεπιστημίου. Οι εκθέσεις έχουν ελεύθερο θέμα και προσπαθούμε να έχουμε φωτογραφίες απ' όλα τα μέλη. Τα τελευταία χρόνια στα πλαίσια της φοιτητικής εβδομάδας διοργανώνουμε και μια ημερίδα φωτογραφίας.

-Ποια είναι τα μελλοντικά σας σχέδια;

Επιθυμούμε να εκδώσουμε λεύκωμα με τις καλύτερες φωτογραφίες παλιότερες αλλά και πιο πρόσφατες. Επίσης θα θέλαμε να εξοπλίσουμε το στούντιο φωτογραφίας γιατί ο χώρος υπάρχει αλλά δεν μπορούμε να τον εκμεταλλευτούμε στο έπακρο. Επίσης να πάρουμε Η/Υ για να επεξεργαζόμαστε και ψηφιακές φωτογραφίες.

τα ιδρυτικά μέλη με την αποφοίτηση τους έκλεψαν τα μηχανήματα. Η ιδέα να

ξαναλειτουργήσει η ομάδα ξεκίνησε το 2002 και προωθήθηκε αλλά ακόμα δεν έχουμε τα απαραίτητα μηχανήματα.

-Σε ποιο στάδιο βρίσκονται οι ενέργειες;

Έχει περάσει πρυτανικό συμβούλιο το αίτημα για τα μηχανήματα και τώρα περιμένουμε να γίνει Σύγκλητος. Οι διαδικασίες κυλάνε ομαλά και ελπίζουμε πως μέχρι τη διανομή του περιοδικού θα εκπέμπουμε κανονικά.

- Πόσα άτομα αριθμεί η ομάδα;

Περίπου 35 άτομα. Τα μέλη χωρίζονται σε 3 κατηγορίες: τους φοιτητές, άτομα εκτός πανεπιστημίου που ενδιαφέρονται αλλά δεν έχουν δικαίωμα ψήφου και τα επίτιμα μέλη.

-Γίνονται τακτικά συνελεύσεις;

Συνελεύσεις γίνονται κάθε πρώτη Παρασκευή του μήνα

-Ποίο θα είναι το περιεχόμενο των εκπομπών;

Σίγουρα δεν θα είναι μόνο μουσική. Σκοπός μας είναι να

παρουσιάζουμε τα πολιτιστικά δρώμενα του πανεπιστημίου αλλά και της πόλης.

-Θα υπάρξουν και εκπομπές με πολιτικό περιεχόμενο;

Φυσικά αν υπάρξουν άτομα που διατίθενται για την παρουσίαση αλλά και αξιόλογοι καλεσμένοι.

-Υπάρχουν άλλες δραστηριότητες στην ομάδα;

Ασχολούμαστε με το ραδιόφωνο μέσω internet. Μας ενδιαφέρει ο κόσμος να μπορεί να μας ακούσει ακόμα και χωρίς ραδιόφωνο. Επίσης διοργανώνουμε διάφορες μουσικές εκδηλώσεις όπως συναυλίες και πάρτι. Χαρακτηριστικό είναι το περσινό παράδειγμα στην φοιτητική εβδομάδα όπου διοργανώσαμε free rock festival και μας παρακολούθησαν 2000 άτομα.

ΘΕ.Σ.Π.Ι. (Θεατρική Συντροφιά Πανεπιστημίου Ιωαννίνων)

-Πότε ιδρύθηκε η ομάδα;

Η ομάδα ιδρύθηκε το 1976 αλλά απέκτησε νομικό χαρακτήρα το 1983 από έναν αρκετά μεγάλο πυρήνα.

-Ποίο ήταν το πρώτο έργο που ανέβηκε;

Το 1983 ανέβηκε το έργο του Μάριου Ποντίκα «Εσωτερικά Ειδήσεις» στο Καμπέριο. Αυτός ο χώρος

χρησιμοποιήθηκε για πολλά χρόνια ενώ το θεατράκι στο πανεπιστήμιο

λειτουργεί εδώ και 12 χρόνια περίπου.

-Υπάρχει κάποιο κριτήριο που επιλέγετε τα έργα;

Όλες οι αποφάσεις λαμβάνονται στις γενικές συνελεύσεις που γίνονται.

Υπάρχουν προτάσεις από μέλη που έχουν διαβάσει κάποιο συγκεκριμένο έργο και εξηγούν γιατί πιστεύουν ότι θέλουν να δουλέψουν το έργο που προτείνουν, τι μηνύματα θέλουν να περάσουν, τι έχουν να πουν μ' αυτό το έργο κτλ. Έπειτα η συνέλευση αποφασίζει για την πορεία του έργου.

-Πως γίνεται κάποιος μέλος;

Κάθε αρχή ακαδημαϊκού έτους μετά την εξεταστική του Σεπτεμβρίου γίνονται κάποια θεατρικά παιχνίδια

στα οποία συμμετέχει όποιος θέλει. Σ' αυτά τα παιχνίδια τα καινούρια παιδιά «ξεκλειδώνουν» σώμα και μυαλό. Στα παιχνίδια αυτά έρχονται κάθε χρόνο 60-70 άτομα αλλά πολλά από τα παιδιά για δικούς τους λόγους φεύγουν. Μένουν περίπου 25-30 μέλη κάθε χρόνο πλην του αρχικού πυρήνα. Αυτά φυσικά διαφέρει από χρονιά

σε χρονιά ανάλογα πάντα με τη διάθεση των ανθρώπων.

-Πρέπει κάποιος να έχει ιδιαίτερα ταλέντα;

Τι θα πει ιδιαίτερα ταλέντα; Και ποιοί είμαστε εμείς για να κρίνουμε αν κάποιος έχει ταλέντο; Ακόμα κι αν κάποιος δεν παίζει είναι επιλογή του και μπορεί να εκφραστεί με πολλούς

άλλους τρόπους...

-Σκηνικά, κοστούμια πως γίνονται;

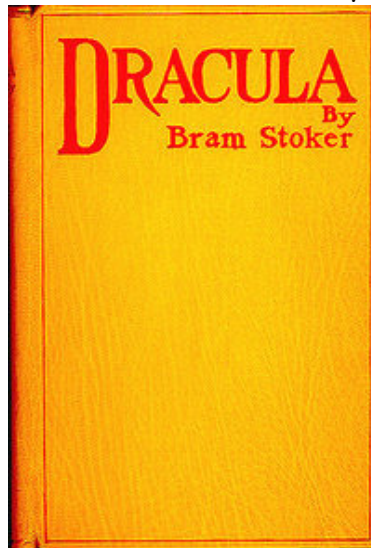
Όλα τα φτιάχνουμε μόνοι μας, κοστούμια, σκηνικά, αφίσες, φωτισμούς. Αν και πρέπει να πούμε ότι πολύ μεγάλη είναι και η βοήθεια και οι παροχές που γίνονται από το Πανεπιστήμιο. Τα πάντα παρόλα αυτά ξεκινούν από εμάς. Παίρνουμε κείμενο, ξύλα και βίδες και φτιάχνουμε παραστάσεις...

Η ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΚΟΜΗ ΔΡΑΚΟΥΛΑ

Για να παραμείνει κανείς για πάντα νέος πρέπει να ξοδέψει ότι έχει και δεν έχει (για να μην πω ότι πρέπει να πουλήσει το ένα από τα δύο του νεφρά στην μαύρη αγορά). Πλαστική μύτης, lifting, ενέσεις κολλαγόνου, ενέσεις botox, ανόρθωση του ενός, ανόρθωση του άλλου κ.τ.λ. Άλλοι βέβαια είχαν βρει άλλες μεθόδους... Όπως να ρουφούν το αίμα των άλλων. Κυρίες και κύριοι, σας παρουσιάζουμε τον κόμη Δράκουλα!

Το βιβλίο του Bram Stoker με τίτλο «Δράκουλας» εκδόθηκε για πρώτη φορά το 1897. Μέσα από αυτό το βιβλίο, ο κόμης Δράκουλας συστήνεται για πρώτη φορά στο κοινό. Είναι περίεργο και αξιοθαύμαστο που ακόμα και σήμερα η ιστορία του κόμη Δράκουλα έχει τόσο μεγάλη απήχηση. Ο θρύλος βέβαια των βαμπίρ είναι πολύ παλαιότερος. Τα νυκτόβια αυτά πλάσματα στοιχειώνουν την φαντασία του ανθρώπου πολύ πριν την εμφάνιση του «πρίγκιπα του Σκότους». Ακόμα και στην Αρχαία Ελλάδα υπάρχουν αναφορές που παραπέμπουν σε αυτά. Το βιβλίο όμως του Bram Stoker έφερε μια επανάσταση. Ήταν από τα πρώτα του είδους του. Ο κόμης αυτός έγινε από τους πιο αγαπητούς (οι άνθρωποι πάντα αποδεικνύεται να έχουν περίεργα γούστα), αφού μέχρι σήμερα έχουν γυριστεί ούτε λίγο ούτε πολύ

περίπου 160 ταινίες(!) για αυτόν. Δεν μπορεί να του ευχηθείς πια να τα εκατοστήσει... Άντε, να τα χιλιάσεις! Και όποιος αντέξει...

Ο Bram Stoker έχει γράψει και άλλα βιβλία, κανένα όμως δεν είχα την τύχη του «Δράκουλα». Σε όλα του τα βιβλία πάντως ασχολήθηκε

με υπερφυσικά φαινόμενα και τέρατα, όπως ο Δράκουλας, ο βρικόλακας που σκόρπιζε τον τρόμο στους κατοίκους της Τρανσυλβανίας. Η περιπέτεια αρχίζει με την απόφαση του κόμη να βγει από τα στενά όρια των Καρπαθίων και να γνωρίσει τον κόσμο. Καταστρώνει

λοιπόν ένα πολλά υποσχόμενο σχέδιο «φυγής». Τα εμπόδια όμως ξεπερνούν το ένα μετά το άλλο μέσα από το πρόσωπο των εχθρών του (τον Jonathan, την Mina και τα άλλα παιδιά, με αρχηγό τον Dr. Van Helsing). Έτσι η «δίψα» του για ζωή, τον οδηγεί στην καταστροφή του.

Ο Bram Stoker υιοθετεί έναν πρωτότυπο τρόπο γραφής. Δίνει όλη την ιστορία μέσα από αποσπάσματα ημερολογίων και αλληλογραφίας των ηρώων. Σατανικό... Ο αναγνώστης περιβάλλεται από ένα μοναδικό κλίμα μυστηρίου και έντασης, μέσα σε έναν κόσμο που βρίσκεται στο μεταίχμιο της φαντασίας και της πραγματικότητας. Οι φανταστικές ιστορίες και οι προλήψεις για τους τρομακτικούς

βρικόλακες συναντούν την τεχνολογία. Ο παλιός κόσμος, τον καινούργιο. Η γνώση των μύθων σε συνδυασμό με την γνώση και χρήση της τεχνολογίας οδηγούν στο τέλος της περιπέτειάς μας και στον αφανισμό του κόμη Δράκουλα. Μόνο η γνώση της παράδοσης σε συνδυασμό με τις καινούργιες αντιλήψεις μπορούν να οδηγήσουν στην πρόοδο.

Κόμης Δράκουλας... ένας και μοναδικός. Οι ηθοποιοί που τον ενσάρκωσαν... πολλοί. Ο Bela Lugosi υπήρξε ένας από αυτούς. Όποιοι είναι fan του κόμη σίγουρα θα τον έχουν ακουστά. Για τους υπόλοιπους αξίζει να σας αναφέρω τα εξής... (Τεντώστε τα αυτιάκια σας παρακαλώ...) Πρωταγωνίστησε ως Δράκουλας σε πολλές

λεγόμενες b-μονιες και το όνομά του έγινε σχεδόν συνώνυμο του «Δράκουλα». Μεγάλο σάλο όμως δεν προκάλεσε απλά ανεμίζοντας την κάπα του και σκορπίζοντας έτσι τον τρόμο, άλλα φορώντας την μαύρη κάπα του την ημέρα της κηδείας του. Θάφτηκε ντυμένος «κόμης Δράκουλας»! Τι να πει κανείς; Αυτό θα πει να μπαίνει κανείς στο πετσί του ρόλου. Τουλάχιστον αυτός δεν

«σηκώθηκε» από τον τάφο του, για να γνωρίσουμε σε όλο το μεγαλείο της την «Επιστροφή των Ζωντανών Νεκρών».

Ένας άλλος ηθοποιός που έγραψε ιστορία σκορπώντας τον τρόμο είναι ο Christopher Lee. Στις περισσότερες μάλιστα δρακουλιάρικες ταινίες που πρωταγωνίστησε,

βρέθηκε αντιμέτωπος με τον συνάδελφο και φίλο του Peter Cushing, ο οποίος ενσάρκωνε τον Dr. Van Helsing. Μια από τις πιο γνωστές του ταινίες στην οποία κάνει την εμφάνιση του ως κόμης Δράκουλας είναι ο «Βρικόλακας των Καρπαθίων».

Η πιο γνωστή όμως ταινία βασισμένη στο βιβλίο του Bram Stoker είναι ο «Δράκουλας» του Francis Ford Coppola, με τον Cary Oldman στον ομώνυμο ρόλο. Η

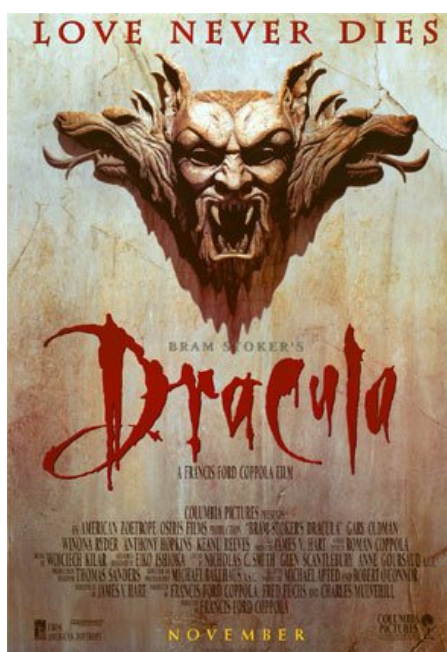
ταινία βγήκε στις κινηματογραφικές αίθουσες το 1992 προκαλώντας θύελλα αντιδράσεων. Κάποιοι μίλησαν για τον καλύτερο «Δράκουλα» που είχε γυριστεί, ενώ άλλοι έμειναν απογοητευμένοι. Ο Coppola χρησιμοποίησε ως βάση του την θεωρία που ήθελε τον Bram Stoker να αναφέρεται σε πραγματικό ιστορικό πρόσωπο όταν έγραφε το βιβλίο. Η έμπνευση για τον κόμη ήταν κατά πολλούς ο πρίγκιπας Vlad ο

III της Τρανσυλβανίας, ο αποκαλούμενος και «παλουκωτής». (Ο «φιλεύσπλαχνος» εκείνος ηγέτης που σκότωνε τους εχθρούς του και έκανε «έκθεση» των κεφαλών τους πάνω σε παλούκια για να προκαλεί τον τρόμο. Εμπνευσμένο...

Καλλιτέχνης ο άτιμος...). Πάνω σε αυτή την θεωρία και στην ιστορία του πρίγκιπα Vlad III, ο οποίος είχε πάρει μέρος και στις σταυροφορίες, θέλησε ο Coppola να δημιουργήσει μια ιστορία αγάπης (Αααχ!). Με λίγα λόγια... Ο πρίγκιπας Vlad γυρνάει από τον πόλεμο εναντίον της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, όπου «θέριζε» τους εχθρούς του Σταυρού. Στο σπίτι του επικρατεί ένα χάος. Η αγαπημένη του έχει αυτοκτονήσει. Οι εκκλησιαστικοί αρνούνται να την θάψουν, αφού

είναι αυτόχειρας. Οργισμένος ο Vlad βλαστημάει και αρνείται το Θεό. Αποτέλεσμα, μετατρέπεται σε βρικόλακα και πλανιέται στο χρόνο μόνος και έρημος. Όταν βλέπει την μορφή της Μίνα (η οποία είναι αρραβωνιαστικιά του Jonathan), λόγω της ομοιότητας που έχει με την χαμένη του αγάπη, πιστεύει ότι πρόκειται για το ίδιο πρόσωπο που ταξίδεψε μέσα στον χρόνο για να ξανασυναντηθούν. Η απόλυτη

αγάπη. Τυχεροί όσοι την βρήκαν και ακόμα πιο τυχεροί όσοι κατάφεραν να την κρατήσουν. Δεν θες να την αφήσεις να σε προσπεράσει. Ακόμα και αν ο θάνατος σου την «κλέψει», αυτή σε στοιχειώνει. Την αναζητάς μέσα στα όνειρα σου. Την αποζητάς σαν το καλύτερο ναρκωτικό. Σαν την ζωή την ίδια.

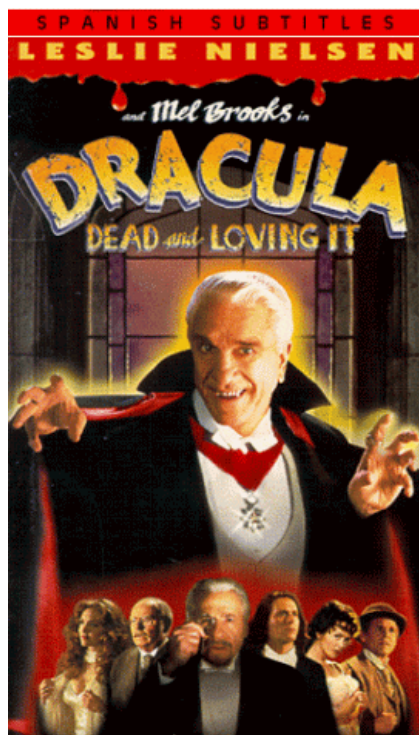

Πολύ ρομαντικά όλα αυτά. Κλεισμένα σε ροζ κουτάκι με κορδελίτσες. Χαριτωμένα και ελπιδοφόρα... Νομίζεις ότι πρόκειται για μια ταινία τελείως διαφορετική. Η πραγματικότητα όμως είναι διαφορετική. Θα μπορούσε όντως η ταινία του Francis Ford Coppola να χαρακτηριστεί ως ύμνος στην αγάπη και στον έρωτα, όπως το βιβλίο του Bram Stoker χαρακτηρίστηκε από πολλούς

ύμνος στη ανθρώπινη φιλία και συντροφικότητα; Επιτρέψτε μου να διαφωνήσω.

Η διαφορά μίας «κουλτουριάρικης» αισθησιακής ταινίας από μια ταινία πορνό είναι το όνομα του σκηνοθέτη και των πρωταγωνιστών. Άντε και ένα πιο περίπλοκο και δυσνόητο σενάριο. Η ταινία του Corrola άγγιζε τα όρια του πορνό. Σεξουαλικά υπονοούμενα πλανιόνταν στον αέρα καθ' όλη την διάρκεια της ταινίας. Κάποιοι αναλυτές του βιβλίου όντως είχαν υποστηρίξει ότι πίσω από την πράξη της αιματοποσίας των βαμπίρ κρυβόντανε ένας ερωτισμός και ότι η αιματοποσία συμβολίζει την σεξουαλική πράξη. Απορία... Μα αν οι βρικόλακες δεν δάγκωναν τα θύματά τους, με ποιον τρόπο θα τρέφονταν με το αίμα τους; Θα έσπαγαν την μύτη τους για να τρέξει αίμα; Ή θα τους κοίταγαν μέχρι να ανατιναχτούν; Και οι μάγισσες τι θα έκαναν μετά; Θα έχαναν την δουλειά τους; Μήπως υπερβάλουμε λιγάκι;

Ο δε Cary Oldman ως γερασμένος Δράκουλας δεν θυμίζει στο ελάχιστο τον ήρωα του βιβλίου.

Όπως επίσης δεν θυμίζει τίποτα από μονάρχη της Ανατολικής Ευρώπης. Αντίθετα φέρει φιλήδονα χαρακτηριστικά και έχει μια αισχρή και γλοιώδη έκφραση. Η διαφορά του Christopher Lee από τον Cary Oldman είναι ότι ο Christopher Lee σου έκοβε το αίμα από τον τρόμο όταν τον έβλεπες, δεν σου προκαλούσε αηδία. Παρά όλα αυτά, ο Cary Oldman θεωρήθηκε από κάποιους ως ο καλύτερος κινηματογραφικός Δράκουλας. Περί ορέξεως κολοκυθόπιτα...

Όσον αφορά τους υπόλοιπους συντελεστές της ταινίας... Ξεχωρίζει ο Anthony Hopkins ως Van Helsing, που ήταν ομολογουμένως πολύ καλός. Σου θύμιζε μάλιστα αρκετά τον

χαρακτήρα του βιβλίου. Η Winona Ryder ως Mina ερμήνευε με τη συνηθισμένη ευαισθησία της, όπως απαιτούσε και ο ρόλος της. Αν και τολμώ να πω ότι μάλλον μου ήταν κάπως αδιάφορη. Αυτός που ήταν τελείως άφαντος όμως ήταν ο Keanu Reeves. Ωραίο παλικάρι κορίτσια δεν λέω, αλλά... Κάποιοι μάλιστα έχουν πει κατά καιρούς «ότι το στήθος της Monica Bellucci», που έπαιζε μια από τις

τρεις νύφες του Δράκουλα, «έπαιζε καλύτερα από αυτόν».

Σε γενικές πάντως γραμμές, η ταινία πρέπει να παραδεχτώ ότι είναι καλογυρισμένη και καλοστημένη. Με εκπληκτικά σκηνικά και κουστούμια. Όποιος διαθέτει γερό στομάχι και του αρέσουν τέτοιου είδους ταινίες, αξίζει να την δει. Για τους υπόλοιπους προτείνω να προτιμήσουν την παρωδία με τον Leslie Nielsen «Νεκρός και μ' αρέσει». Θέλουμε και να κοιμηθούμε το βράδυ...

Γενικά πάντως, από μια άποψη ο κόμης Δράκουλας του Bram Stoker είναι ένας «διψασμένος» χαρακτήρας για ζωή. Είναι η έξοδος από τα τείχη του

«Μεσαίωνα» (ας μου επιτραπεί ο όρος) και του Θανάτου (που είναι το κάστρο και η γηρασμένη του μορφή) στην «Αναγέννηση». Ο Θάνατός του συμβολίζει ίσως το τέλος μιας εποχής και το ξεκίνημα μιας άλλης. Γιατί όχι; Η γαλλική Επανάσταση οδήγησε σε ένα νέο κόσμο. Αυτό δεν σημαίνει όμως ότι δεν συνέβησαν αποτρόπαιες πράξεις κατά την διάρκειά της. Ίσως η ιστορία του κόμη Δράκουλα να είναι ένα ακόμη αλληγορικό παραμύθι (κάτι σαν την Μικρή Γοργόνα...) που θέλει να μας πει ότι για να απέλθει η ανανέωση και η αναγέννηση

χωρίς το τέλος, πρέπει να στηριζόμαστε σε αγνά θεμέλια. Ίσως πάλι ο κόμης Δράκουλας να είναι απλά ο κόμης Δράκουλας. Μια καλή περιπέτεια. Δεν χρειάζονται όλα μια εξήγηση.

Κλείνοντας πάντως, θέλω να υπενθυμίσω σε όλους ότι τα παιδιά της Φ.Ο.Ε.Α. δεν είναι βαμπίρ, ούτε φέρουν οποιαδήποτε σχέση με τον κόμη Δράκουλα. Για όσους βέβαια διατηρούν τις επιφυλάξεις τους, μπορούν να φέρουν μαζί τους, όταν έρθουν να αιμοδοτήσουν ή να μας επισκεφτούν, αγιασμό, ασημένιους σταυρούς και σκόρδα. Θα τους παρακαλούσα μόνο να μην φάνε τα σκόρδα, γιατί εκτός ότι θα τους δώσουν μια «δροσερή» αναπνοή, θα τους ρίξουν και την πίεση. Και αν η πίεση τους είναι πολύ χαμηλή δεν θα μπορείτε να αιμοδοτήσετε.

Ευχαριστώ!

ΑΚΟΜΑ ΜΙΑ ΒΡΑΒΕΥΣΗ ΓΙΑ ΤΗ Φ.Ο.Ε.Α.

Στις 28 Φεβρουαρίου 2007 ημέρα Τετάρτη η Φοιτητική Ομάδα Εθελοντικής Αιμοδοσίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων βραβεύτηκε για μία ακόμα φορά για τη δράση της και τη συνεχή προσφορά της στη διάδοση της ιδέας της εθελοντικής αιμοδοσίας. Στην 27χρονη πορεία της δεν ήταν λίγες οι φορές που το έργο της Φ.Ο.Ε.Α. αναγνωρίστηκε από σημαντικούς φορείς της πολιτείας όπως η Ακαδημία Αθηνών, το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας, ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός. Φέτος ήταν ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, ο ανώτατος άρχοντας της χώρας εκείνος που τίμησε τη Φ.Ο.Ε.Α. για την προσφορά της στο χώρο της αιμοδοσίας.

Η βράβευση πραγματοποιήθηκε στο Προεδρικό Μέγαρο σε μία λιτή τελετή. Μεταξύ αυτών που βραβεύτηκαν υπήρξαν αρκετές σημαντικές προσωπικότητες όπως η κ. Σόνια Ιλίνσκαγια - Αλεξανδροπούλου καθηγήτρια της Φιλοσοφικής Σχολής των Ιωαννίνων, ο Ιωάννης Κυπριάδης λιμενοφύλακας του κεντρικού λιμεναρχείου της Χίου, που συνέλαβε το Σεπτέμβριο του 2000 στη διάσωση αρκετών επιβαινόντων του Ε/Ο Σάμινα, καθώς και η κ. Μαρία Λαρεντζάκη πρώην αθλήτρια, πολύτεκνη με

κινητικά προβλήματα. Στη βράβευση η Φ.Ο.Ε.Α. τιμήθηκε με το τιμητικό βραβείο του Χρυσού Σταυρού του Φοίνικα.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας συνεχάρει τα μέλη της Φ.Ο.Ε.Α. για την προσπάθειά τους και δήλωσε ιδιαίτερα ευτυχής που μία τέτοια ομάδα δραστηριοποιείται στην ιδιαίτερη πατρίδα του, τα Γιάννενα.

Η βράβευση αυτή αποτελεί ένδειξη της αναγνώρισης του έργου της Φ.Ο.Ε.Α. στην ενημέρωση και ευαισθητοποίηση του φοιτητικού κοινού, αλλά και του κοινού της πόλης των Ιωαννίνων. Τιμά τις προσπάθειες όλων των φοιτητών - μελών της Φ.Ο.Ε.Α. που εργάστηκαν εθελοντικά στα 27 χρόνια δράσης της και δίνει δύναμη για τη συνέχιση αυτής της προσπάθειας.

Ας συμβάλλουμε λοιπόν όλοι στο να αποκτήσει η χώρα μας επάρκεια αίματος, κάνοντας πράξη τη ρήση:

ΣΟΚΟΛΑΣΗ!!!

Φαντάσου σκηνικό: Είσαι μόνος στο σπίτι, η ώρα είναι αρκετά... περασμένη κι εσύ έχεις ξεθεωθεί στο διάβασμα(;;). Και φυσικά την πιο ακατάλληλη στιγμή νιώθεις μια περίεργη αλλά ταυτόχρονα πολύ οικεία σου αίσθηση...

ΘΕΛΕΙΣ ΓΛΥΚΟ!!!

Ούπς! Τι ώρα είναι είπαμε; Και η τελευταία σου ελπίδα για ανοιχτό ζαχαροπλασείο στη γειτονιά σου εξανεμίζεται μόλις κοιτάς το ρολόι σου (καλά κι εσύ που βρήκες σπίτι τέρμα Θεού;). Μην απελπίζεσαι όμως!!! Η Φ.Ο.Ε.Α. είναι εδώ για να σου δώσει τη λύση! Μια γρήγορη και πολύ γευστική πρόταση, θεραπεία για πάσα λιγούρα και πάσα υπογλυκαιμία, που γίνεται και με κλειστά (από τη νύστα) μάτια. Σκέτη σοκόλαση:

ΥΛΙΚΑ

- $\frac{3}{4}$ του φλιτζανιού του τσαγιού σπορέλαιο
- 3 κουταλιές της σούπας ξύδι (υποκατάστατο αυγού με χαμηλές θερμίδες...αυτό σου μάρανε τέτοια ώρα, τέτοια λόγια)
- 2 φλιτζάνια του τσαγιού ζάχαρη (απαραίτητο γλυκαντικό με πολύ υψηλές θερμίδες)
- 3 φλιτζάνια του τσαγιού κρύο νερό
- 6 κουταλιές σούπας κακάο
- 1 κουταλάκι του γλυκού αλάτι
- 2 βανίλιες
- 3 1/2 φλιτζάνια του τσαγιού αλεύρι (Τι; Δεν έχεις φλιτζάνια του τσαγιού;)
- 2 κουταλάκια του γλυκού μπέικιν παούντερ (από αυτά έχεις ε;;;)

ΕΚΤΕΛΕΣΗ (στα 4 μέτρα)

Χτυπάμε το λάδι με την ζάχαρη (με κουτάλι ή μίξερ, όχι μεταξύ τους)

και προσθέτουμε το ξύδι, το νερό, τη βανίλια και τέλος το αλεύρι ανακατεμένο με το μπέικιν, το αλάτι και το κακάο.

Τοποθετούμε το μίγμα σε ταψί αλειμμένο με λάδι και πασπαλισμένο ελαφρά με αλεύρι και το ψήνουμε σε μέτριο φούρνο για 45 λεπτά (υπομονή ντε!).

Προσοχή μη μπερδέψουμε το καφέ μαύρο χρώμα του «έ δε βαριέσαι

έπιασε λιγάκι» με το καφέ σοκολατί χρώμα του κεικ μας. Καλό είναι για

να αποφύγετε κάθε σύγχυση τέτοιου είδους, προς το τέλος του

ψησίματος να καλύψετε το κέικ με αλουμινόχαρτο.

Όταν κρυώσει βάζουμε τη φαντασία μας να δουλέψει: επικάλυψη με μαύρη σοκολάτα ή να το πασπαλίσουμε με άχνη ζάχαρη; Περὶ ορέξεως...

VS.

Καλή επιτυχία!!!

Και αν δεν αρέσει στους επισκέπτες σας (αν προλάβουν φυσικά να φάνε μετά τη νύχτα υπογλυκαιμίας) : ...ΞΥΔΙ... (που είναι και διαίτης) και θα τους περάσει (άσε που θα μείνει και περισσότερο για σένα που έτσι κι αλλιώς είσαι κορμάρα, χεχεχε).

FUN TIME!!!

Πολύ ωραία λοιπόν... Μέχρι τώρα ενημερωθήκαμε, προβληματιστήκαμε (ελπίζω!), μαγειρέψαμε... πλήρες πρόγραμμα! Ας χαλαρώσουμε τώρα (πώς:), σπαζοκεφαλιάζοντας με μερικά sudoku για όλα τα γούστα.

		6	2	4				
2	7							
8	4			7	5		3	
	8				1			
	1		4		9		5	
			3				1	
	3		1	9			4	8
							6	1
				5	8	7		

1. Για αρχάριους...

				4				
		2	9		3	6		
		9	6			2		8
7	6				5	8		
			8		9			
		8	4				1	2
2		1			4	5		
		7	2		8	3		
				9				

2. Για έμπειρους...

4			2	7		6		
			4					1
		1			6	2		
		5		9				2
	3		8		5		6	
2				3		4		
		9	7			1		
8					9			
		7		4	2			6

3. Για δυνατούς λύτες...

	E				4	1	C		A	9					
	C	6	8			B		9				1			
7			D		1	5		3			2	A			
3				E	9			5				0			
							A	7			5	4			
6	4					C			5	1	D		E		
	2	5						F	C	B					
	D	C			5		B	4	3	2			0	A	
4	9				8	0	5	E		7			B	F	
				3	2	4							A	8	
A		2	9	6				4						E	3
	1	8				7	D								
		4					C			F	7				6
	0		E				3		B	4		F			7
	6					1			D			4	2	9	
			9	8		D	F	2							3

4. Για... μαζοχιστές λύτες...

Για ζαβολιάρηδες λύτες!!!

1

1	9	4	6	5	8	7	2	3
5	2	8	7	3	4	9	6	1
6	3	7	1	9	2	5	4	8
4	6	5	3	2	7	8	1	9
7	1	2	4	8	9	3	5	6
3	8	9	5	6	1	2	7	4
8	4	1	9	7	5	6	3	2
2	7	3	8	1	6	4	9	5
9	5	6	2	4	3	1	8	7

2

8	3	6	5	9	7	1	2	4
5	4	7	2	1	8	3	6	9
2	9	1	3	6	4	5	8	7
9	5	8	4	3	6	7	1	2
1	2	3	8	7	9	4	5	6
7	6	4	1	2	5	8	9	3
3	7	9	6	5	1	2	4	8
4	1	2	9	8	3	6	7	5
6	8	5	7	4	2	9	3	1

3

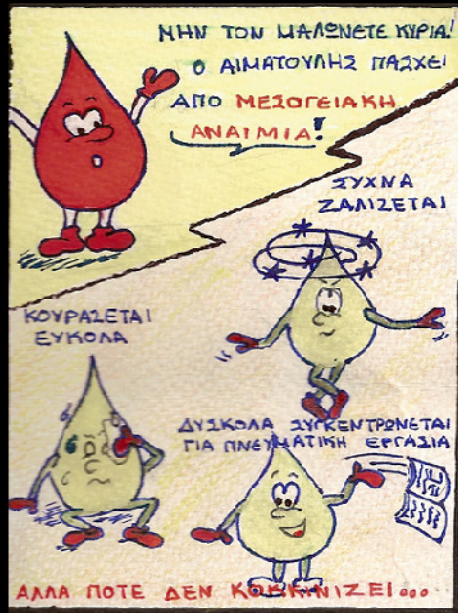
5	1	7	3	4	2	9	8	6
8	4	6	5	1	9	3	2	7
3	2	9	7	6	8	1	5	4
2	9	8	6	3	7	4	1	5
1	3	4	8	2	5	7	6	9
6	7	5	1	9	4	8	3	2
7	8	1	9	5	6	2	4	3
9	6	2	4	8	3	5	7	1
4	5	3	2	7	1	6	9	8

4

1	7	B	9	8	4	D	F	2	6	A	5	E	C	3	0
C	6	F	A	5	B	1	7	0	D	E	3	4	2	9	8
D	0	2	E	6	A	9	3	C	B	4	8	F	1	5	7
8	3	4	5	2	0	E	C	9	1	F	7	A	D	B	6
E	1	8	0	B	C	7	D	F	A	3	9	5	4	6	2
A	5	D	2	9	6	F	1	B	4	8	0	C	7	E	3
B	F	7	C	3	2	4	6	5	1	D	0	A	8	9	
4	9	3	6	A	8	0	5	E	2	7	C	1	B	F	D
9	D	C	7	1	5	6	B	4	3	2	E	8	F	0	A
0	2	5	3	4	E	A	8	D	F	C	B	6	9	7	1
6	4	A	B	F	7	C	9	8	0	5	1	D	3	2	E
F	8	E	1	0	D	3	2	A	7	9	6	B	5	4	C
3	A	1	4	E	9	2	6	5	8	D	F	7	0	C	B
7	B	9	D	C	1	5	0	3	E	6	4	2	8	A	F
5	C	6	8	D	F	B	A	7	9	0	2	3	E	1	4
2	E	0	F	7	3	8	4	1	C	B	A	9	6	D	5

ΑΙΜΑΤΟΥΛΗ!!!
ΠΑΛΙ ΑΝΤΕΓΡΑΦΕΣ.
ΝΑ ΔΕ ΝΤΡΕΠΕΣΑΙ;
ΘΑ ΠΡΕΠΕ ΝΑ
ΚΟΚΚΙΝΙΖΕΙΣ!

ΜΗΝ ΤΩΝ ΚΑΛΕΝΕΤΕ ΚΥΡΙΑ!
Ο ΑΙΜΑΤΟΥΛΗΣ ΠΑΧΕΙ
ΑΠΟ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΗ
ΑΝΑΙΜΙΑ!

ΣΥΧΝΑ
ΖΑΛΙΖΕΤΑΙ

ΚΟΥΡΑΖΕΤΑΙ
ΕΥΚΟΛΑ

ΔΥΣΚΟΛΑ ΣΥΚΕΝΤΡΩΝΕΤΑΙ
ΓΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΑΛΛΑ ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΚΟΚΚΙΝΙΖΕΙ...

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΑΙΜΑ

ΟΠΕΣ ΚΑΙ ΠΟΛΛΟΙ
ΑΛΛΟΙ ΣΥΝΑΦΕΡ-
ΠΟΙ ΜΑΣ...

ΕΝΑΣ ΦΙΛΟΣ ΜΟΥ
ΧΡΕΙΑΣΤΗΚΕ ΑΙΜΑ
ΟΤΑΝ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΤΗΚΕ
ΣΟΒΑΡΑ Σ'ΕΝΑ
ΤΡΟΧΑΙΟ ΑΓΥΧΗΜΑ.

Η ΜΑΜΑ ΜΟΥ ΕΙΧΕ
ΕΠΙΠΛΟΚΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ
ΤΟΚΕΤΟ ΚΑΙ ΣΩΘΗΚΕ
ΜΕ ΜΕΤΑΓΓΙΣΗ...

Ο ΠΑΠΠΟΣ ΜΟΥ
ΧΡΕΙΑΣΤΗΚΕ ΑΙΜΑ
ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ
ΜΙΑΣ ΕΓΧΕΙΡΗΣΗΣ!!!

ΠΑΙΔΙΑ, ΤΑ ΑΤΟΜΑ
ΠΟΥ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΑΙΜΑ
ΔΕΝ ΠΡΕΠΕ ΝΑ ΤΑ
ΛΥΠΟΜΑΣΤΕ, ΠΡΕΠΕ ΝΑ
ΤΑ ΒΟΗΘΗΣΟΥΜΕ!

ΤΙ ΠΙΟ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ
ΑΠ'ΤΟ ΝΑ ΓΙΝΟΥΜΕ
ΕΘΕΛΟΝΤΕΣ ΑΝΟΔΟΤΕΣ

ΠΟΣΕΙΣ;

ΑΝ ΕΙΣΑΙ 18 ΕΤΩΝ Κ' ΑΝΩ
Κ ΘΕΛΕΙΣ ΝΑ ΔΟΣΕΙΣ ΑΙΜΑ:

- ΚΟΙΝΗΣΟΥ ΚΑΛΑ ΤΟ
ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΒΡΑΔΥ ΚΑΙ
ΜΗΝ ΚΑΤΑΝΑΛΟΣΕΙΣ
ΜΕΓΑΛΗ ΠΟΣΟΤΗΤΑ ΑΛΚΟΟΛ
- ΦΑΕ ΚΑΤΙ ΕΛΑΦΡΥ...
... ΚΑΙ ΕΛΑ!

ΠΟΥ;

ΣΤΗΝ ΑΙΜΟΛΗΨΙΑ ΤΗΣ

Φ.Ο.Ε.Α.

ΚΑΘΕ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 11³⁰-14⁰⁰
ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΑΣ:

ΙΣΟΓΕΙΟ ΦΟΙΤΗΤΙΚΩΝ ΕΣΤΡΩ
ΔΟΥΡΟΥΤΗΣ
ΕΝΑΝΤΙ ΛΕΣΧΗΣ

• ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΕΙΣ ΜΕ
ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ Φ.Ο.Ε.Α. ΣΤΑ
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 26510 95395 Κ 95474

• ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ
ΑΝΟΙΧΤΑ ΚΑΘΕ ΤΡΙΤΗ ΚΑΙ
ΠΕΜΠΤΗ 12:00 - 14:00.

• ΟΙ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ ΤΗΣ Φ.Ο.Ε.Α.
ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΚΑΘΕ
ΤΡΙΤΗ ΣΤΙΣ
20:00

email:
foea@mail.gr

ΚΑΛΗΜΕΡΑ ΣΑΣ!
ΘΑ ΗΘΕΛΑ ΝΑ
ΔΟΣΩ ΑΙΜΑ...

ΓΙΟΥΠΙ!

ΤΩΡΑ ΚΙ
ΕΓΩ ΘΑ ΚΟΚΚΙΝΙΣΩ
ΟΛΟ ΥΠΕΡΦΑΝΕΙΑ
ΟΤΑΝ ΝΤΡΕΠΟΜΑΙ!